

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju
Karl Schaffer, baron in kontraadmiral
avstro-ogrške vojne mornarice
(za Radio Koper)

V avstro-ogrski vojni mornarici je do leta 1918 službovalo 45 admiralov slovenskega rodu. Med njimi sta bila najbolj znana viceadmiral Viljem Tegetthoff, Mariborčan, ki je bil tudi poveljnik avstro-ogrške vojne mornarice in zmagovalec nad Italijani v pomorski bitki pri Visu.

Drugi je bil vsekakor Karl Schaffer iz Sežane, kontraadmiral in načelnik vojaške pomorske akademije na Reki.

V svoji knjigi Slovenska vojaška inteligenca sem v genetski seznam generalov in admiralov slovenskega rodu zapisal naslednje podatke:

SCHAFFER (ŠAFER) Karel - Maksimilijan, 1831–1904, kontraadmiral AOV, načelnik pomorske vojaške akademije na Reki. V uradnem seznamu Dunajskega vojnega muzeja iz leta 2007 so še podrobnejši podatki:
 baron, rojen 16. 10. 1831, umrl 4. 6. 1904,
 povišan v kontraadmirala 1. 5. 1884, upokojen 1. 11. 1887.

Pokojni dr. Miroslav Pahor, direktor piranskega pomorskega muzeja »Sergej Mašera«, je seveda prvi podrobno proučil nenavadno razgibano življenjsko pot admirala Šaferja iz Sežane.

Tudi Karl Šafer je 1849 končal tedaj najbolj prestižno vojaško pomorsko akademijo na Reki, opravljal razne dolžnosti na bojnih ladjah avstro-ogrške vojne mornarice. Bil je poliglot, saj je obvladal osem tujih jezikov. Slovenščino je govoril zelo dobro. Kot 53 letni izkušen pomorski častnik je bil povišan v čin kontraadmirala, zatem pa je postal tudi načelnik vojaške pomorske akademije na Reki in nato kmalu končal svojo pomorsko oz. admiralsko kariero. Umrl je v 73. letu starosti na Reki in je pokopan na sežanskem pokopališču.

No, velja poudariti, da je na uspešno pomorsko kariero Karla Šaferja verjetno najbolj odločilno vplivala udeležba v t. i. »meksikajnerski« ekspediciji mehiškega cesarja Maksimilijana, brata avstrijskega cesarja Franca Jožefa. Namreč, zaradi upora Mehičanov leta 1864 je iz Avstro-Ogrske v Mehiko odplula kazenska vojaška ekspedicija, med njimi okrog 6.000 prostovoljcev iz slovenskih dežel. Zanimanje je bilo izredno veliko, saj so prostovoljcem ponujali dobro plačo, po končani ekspediciji pa tudi 12–28 oralov zemlje v Mehiki.

Eni od bojnih ladij je poveljeval mladi pomorski častnik Karl Šafer, ki je postal tudi zaupnik cesarja Maksimilijana. Ker je ekspedicija propadla (vrnila se

je le petina slovenskih »meksikajnarjev«), se je vrnil tudi mladi Šafer, vendar z mlado lepotico iz Mehike!

Seveda je zaradi tega vzbujal pozornost tedanje družbe v Sežani in daleč naokrog. Usodo Šaferjevega mehiškega zakona je proučil dr. Miroslav Pahor, zato bi veljalo podatke poiskati v arhivih piranskega pomorskega muzeja.